

Клитандру.

Съмъ очуденъ.

Г-нъ Сотенвилъ.

И имахъ единъ дяду, Берtrandъ де Сотенвилъ, който бѣше до толкова уваженъ въ неговото врѣме, щото има дозволението да прададе всичките си имоти, за да направи окружietо на земята.

Клитандру.

Вярвамъ.

Г-нъ Сотенвилъ.

Извястихъ са, Г-не, че обичате една млада дѣвойка, която е моя джъщеря, за която са и интересувамъ, (показающъ Г. Данденъ). и за оногози човекъ когото гледате, който има честъта да бѫди мой зетъ.

Клитандру.

Кой? Азъ?

Г-нъ Сотенвилъ.

Да; и ще ви остана задолженъ ако можа да узная отъ вази, ако си толко зъ добъръ, едно изяснение върху тази работа.

Клитандру.

Ето ти едно чудно придумование! Кой ви каза това, Г-не?